

Thứ.....ngàytháng.....năm.....

BÀI TẬP TUẦN 20

I. ĐỌC THÀM VĂN BẢN SAU:

CHÔNG TRE

Tôi thích nhất là được cùng bà nằm trên chõng tre vào mỗi đêm hè. Chiếc chõng tre của bà được ông ngoại đóng cho từ hồi tôi còn chưa sinh ra. Bây giờ ông ngoại đã mất, bà rất quý chiếc chõng tre, bà xem đó như là kỷ vật của ông để lại. Bà giữ gìn rất cẩn thận. Có người bảo bà là lạc hậu, thời nay không ai dùng chõng tre nữa. Nhưng bà vẫn để ngoài tai tất cả.

Bà thường đặt chiếc chõng tre ngoài hiên nhà vào mỗi tối. Tôi ôm chiếc gối nhỏ của mình ra nằm cạnh bà. Màn đêm thật yên tĩnh. Tôi nghe rõ từng nhịp thở của bà, đều đều và hiền lành. Bà kể chuyện về các ngôi sao. Nào là sao Chổi, sao Diêm Vương, sao Ngưu Lang - Chức Nữ... Rồi cả những câu chuyện cổ tích mượt mà, sâu lắng. Giọng bà đều đều, thủ thỉ lúc trầm lúc bổng và thoảng vị trà cay làm cho tôi cảm thấy thích thú. Cùng với tiếng kẽo kẹt của chõng tre là tiếng vỗ nhẹ nhàng của bà ru cho tôi ngủ. Cái vỗ nhẹ nhàng ấy mới thân thương làm sao!

Có những đêm rằm, trăng tròn vành vạnh, hai bà cháu mang chõng tre ra sân nằm trông trăng. Ánh trăng nhuộm vàng lên vạn vật, từ khu vườn đến tàu dừa, mái ngói... Chõng tre của bà cháu tôi cũng được ánh trăng dát lên một màu vàng óng ánh. Tôi say sưa ngắm ông trăng tròn huyền diệu. Tôi không biết vì sao ngày 15 là ngày rằm mà phải sang ngày 16 mới thật trăng? Đêm đó trăng sáng lắm, cả không gian trở nên lung linh, huyền ảo và bà lại dạy tôi hát bài “Đếm trăng”: Mông một lưỡi trai, mông hai lá lúa, mông ba câu liêm...

Bao mùa trăng lên rồi trăng lặn, theo thời gian tôi đã lớn lắm rồi, còn bà thì đã mất. Chiếc chõng tre vẫn còn đó. Mỗi lần học hành căng thẳng, tôi lại ra ngoài hiên ngả mình lên chiếc chõng tre. Tôi có cảm giác như đang được bà vỗ về, rất nhẹ, rất êm khiến tôi cảm thấy thư thái vô cùng.

Bà đã đi xa nhưng trong tâm trí tôi, bà vẫn đang ở bên, rất gần. Tôi sẽ giữ gìn chiếc chõng tre của bà cẩn thận bởi nó là kỉ vật những tháng ngày êm đẹp của tôi bên bà ngoại.

HN (Sưu tầm)

II. DỰA VÀO NỘI DUNG BÀI ĐỌC, HÃY KHOANH TRÒN VÀO CHỮ CÁI TRƯỚC Ý TRẢ LỜI ĐÚNG NHẤT HOẶC THỰC HIỆN THEO YÊU CẦU.

Câu 1. Vì sao bà của tác giả giữ gìn cẩn thận và yêu quý chiếc chõng tre đó?

- a. Vì chiếc chõng đó rất đắt tiền. b. Vì nó là kỉ vật của ông để lại. c. Vì bà lạc hậu

Câu 2. Chiếc chõng được miêu tả thế nào?

- a. Tiếng chõng kêu kệt.
- b. Được ánh trăng dát lên một màu vàng óng ánh
- c. Cả hai ý trên.

Câu 3. Bà thường làm gì trước khi đi ngủ?

- a. Kể chuyện cho cháu nghe, trông trăng và hát.
- b. Kể chuyện cho cháu nghe, ru cho cháu ngủ.
- c. Kể chuyện cho cháu nghe, ru cho cháu ngủ và dạy cháu hát.

Câu 4. Vì sao mỗi khi học hành căng thẳng, nhân vật tôi lại ra ngoài hiên nằm trên chiếc chõng tre?

- a. Vì không gian thoáng mát làm vơi đi căng thẳng đầu óc.
- b. Vì những kỉ niệm ủa về, tác giả cảm thấy như đang được bà vỗ về khiến đầu óc thư thái vô cùng.
- c. Vì không gian trong đêm lung linh, huyền ảo có sức cuốn hút diệu kì.

Câu 5. Nội dung chính của bài là:

- a. Những kỉ niệm êm đềm một thời ấu thơ gắn liền với bà ngoại kính yêu cùng chiếc chõng tre của ông.
- b. Tả chiếc chõng tre.
- c. Kể về tình cảm gắn bó của hai bà cháu.

Câu 6. Câu nào sau đây thuộc kiểu câu kể Ai - làm gì?

- a. Tôi ôm chiếc gối nhỏ của mình ra nằm cạnh bà.
- b. Giọng bà đều đều, thủ thỉ lúc trầm lúc bổng và thoảng vị trà cay làm cho tôi cảm thấy thích thú.
- c. Chõng tre của bà cháu tôi cũng được ánh trăng dát lên một màu vàng óng ánh.

Câu 7. Gạch chân các từ bổ sung ý chỉ thời gian cho động từ trong 2 câu văn sau.

Bà đã đi xa nhưng trong tâm trí tôi, bà vẫn đang ở bên, rất gần. Tôi sẽ giữ gìn chiếc chõng tre của bà cẩn thận bởi nó là kỷ vật những tháng ngày êm đẹp của tôi bên bà ngoại.

Câu 8. Xác định chủ ngữ, vị ngữ của câu sau.

Mỗi lần học hành căng thẳng, tôi lại ra ngoài hiên ngả mình lên chiếc chõng tre.

Câu 9. Viết lại các từ láy trong đoạn 3 của bài văn trên.

Câu 10. Nêu tác dụng của dấu hai chấm trong bài văn trên.
